

Disertační práce *Sémiotika schizofrenie* se zaměřuje na analýzu projevů symptomů schizofrenie z hlediska sémiotiky. Cílem je odpovědět na otázky, co je společné jinak různorodým projevům schizofrenie a co je činí abnormální? Práce postupuje metodou sémiotické redukce, tedy přístupu k jevům jakožto ke znakům a značení na základě sémiotické teorie Charlese Peirce. Předložená teze charakterizuje symptomy schizofrenie jako poruchu indexikálního vztahu mezi znakem-objektem a souborem znaků jáství. Objektem může být hlas či obraz v případě halucinací, propozice v případě bludů, pravidlo komunikace v případě dezorganizace řeči či chování nebo habitus v případě negativních symptomů. Abnormálnost projevů schizofrenie plyne z narušení indexikálního vztahu mezi znaky jáství, které nesou určité charakteristiky jako je nevyvratitelnost či zakládání interpretace okolního světa, a těmito objekty. Autor porovnává závěry plynoucí z této teze s klinickými výzkumy a tzv. sjednocujícími teoriemi schizofrenie.